

[Formanden.]

i toldloven af 29. marts 1924 må blive foretaget valg af 12 medlemmer til toldrådet for 6 år fra 1. april 1952 at regne.

Fra forskellige faglige eller lokale sammenslutninger m. v. er modtaget henvendelser angående bunden opsparing, prisstigninger, arbejdsløshed, den militære tjenestetid, dagskole for lærlinge, ungdommens uddannelse og andre forhold.

Disse henvendelser er fremlagt til eftersyn for medlemmerne i folketingets læseværelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 272 af 15. maj 1946 om tillæg til lov om patenter, lov om mønstre, lov om varemærker og lov om fællesmærker.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 624).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 60 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå fulgte:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov om patenter, lov om mønstre, lov om varemærker og lov om fællesmærker.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 624).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 62 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Ordrupgaardssamlingen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 625).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Under første behandling i fredags af det foreliggende lovforslag henviste det ærede medlem frøken Anna Westergaard til, at jeg i bemærkningerne til lovforslaget har henledt opmærksomheden på en enkelt bestemmelse i det testamente, som danner grundlaget for overdragelsen til staten af Ordrupgaard med tilhørende malerisamling. Jeg var ved det pågældende møde desværre ikke i besiddelse af en kopi af testamentet, og den fremførte opfattelse forekom mig mærkelig og var nærmest helt ny for mig, hvorfor jeg ikke tog afgjort stilling til sagen, men bad om at måtte tage spørgsmålet op igen ved anden behandling.

Den pågældende testamentariske bestemmelse lyder således, at der gives offentligheden adgang til ejendommen på nærmere derom truffene betingelser i en fundats, som udarbejdes af eksekutor efter forhandling med repræsentanter for staten. De bemærkninger, som det ærede medlem knyttede hertil, må jeg nærmest forstå således, at det ærede medlem mener, at enhver bestemmende myndighed vedrørende driften af Ordrupgaard er lagt i eksekutors hånd, og at der end ikke tilkommer staten nogen medbestemmelsesret i så henseende.

Jeg kan imidlertid nu berolige det ærede medlem med, at denne opfattelse af den omtalte testamentariske bestemmelses rækkevidde ikke er rigtig. For det første tager bestemmelsen efter sin ordlyd kun hensyn til offentlighedens adgang til ejendommen og giver ikke eksekutor eller nogen anden privat person nogen som helst indflydelse på ordningen af ejendommens eller samlingens drift i egentlig forstand, f. eks. antagelse og aflønning af museumskyndig leder og andet personale, gartnerisk behandling af parken, bygningers vedligeholdelse m. v., men selv på det område, hvor testamentet tillægger eksekutor en